

Háry János csőszdala

Lösz-ízü bort iszom a napból*
 Lösz-fény pereg a szurdikokba
 Olvad a szőlő vassá dermed
 Estére s kiveri a rozsda

Hiába forgatom kereplő-
Versemet angyal-seregélyek
Csattogva tőkémre szállnak
Szomjan marad torok s a lélek

Hadakozom madárijesztőd
Uram de kardom éle csorbul
Testemből csillag-tücskös éjjel
Lelkem is elragadják orvul

Kereplőm forgatom csak addig
Bírtam míg fűrtjeim beérnek
S borral telik hordóm amit majd
Halálom dugaszol be végleg

Lösz-ízű bort iszom a Naptól
Lösz-fény pereg a szurdikokba
Csősz-pillantásom vassá dermed
Estére s kiveri a rozsdá

[*A „napból” valószínűleg nyomdahiba miatt kezdődik kisbetűvel. A vers első két megjelenésekor (In: [Kicsoda Sztyeapan Pehotnij? Baka István költővel beszélget Panek Sándor. Délmagyarország, 1994. május 14. 16. p.](#) és [Alföld, 1994. augusztus. 3. p.](#)) a „Naphól” szó nagybetűvel kezdődik az első versszakban is. Baka Tünde]

(Baka István *November angyalához* című kötetéből.)

oldal